

נולדה: 14.4.1914

נפטרה: 27.11.2002

בת ליהושע ורבקה

אם לאילנה (בן-פורת).

מרים נולדה בבריאלה, רומניה. הוריה של מרים היו אנשים משכילים ומכובדים. האב היה חזן, שוחט ומוהל. החיים בבית היו שלווים ומכובדים. ההורים גידלו עשרה ילדים והיחסים ביניהם ובין הילדים להורים, היו טובים. מרים הצטרפה לתנועת השומר הצעיר בגיל 12. הוריה, שהיו דתיים, התנגדו בתחילה, והשתכנעו רק לאחר ביקורים של מדריכים מהקן. מרים למדה עשר שנים בבית-ספר. הדריכה בתנועה בגדוד הצופים והייתה פעילה בקן. השתייכה להכשרה חקלאית שהתקיימה אצל איכר בעל שדות וכרמים. הבנות עבדו בכרמים ובחפירת בורות לנטיעה. עבודה מפרכת, שהקשתה על קיום חיי חברה. מרים עלתה לארץ בשנת 1934. באותה תקופה היה לה חבר מהקן. מספר שעות לפני העלייה, העמידו לה הוריה חופה בחצר בית הרב. הם עלו לארץ כזוג נשוי, חיו בארץ עוד שנתיים – ונפרדו. בארץ עברה מספר תחנות: הצטרפה לקיבוץ "מלט" בנס-ציונה, משם עברה לקיבוץ שריד, בו הייתה חברה אחותה התאומה. לאחר ארבע שנים הצטרפה לחברי "פלנטי" ברמת-יוחנן. ב-1940 עברה עם חברי פלנטי לבית-אלפא, במהלך ה"טראנספר". רוב אחיה ואחיותיה של מרים עלו לארץ, וגם האב עלה בשנת 1944, לאחר מות האם. במשך 19 שנים עבדה מרים ברפת ואת ידיעותיה רכשה תוך כדי עבודה ומקריאת ספרות מקצועית.

לאחר מכן עבדה שנים רבות כמטפלת בבית-ילדים, במטבחים ובמחסן בגדים. הייתה חברה בוועדת-חברים ושימשה סדרנית עבודה ברפת.

כתבה לזיכרה זיוה עורי:

"כאשר ניגשתי אלייך, בבואי לבית 'רב-גיל', הסתכלת עליי בעינייך הכחולות, בחיוך לבבי ונהגת לומר: 'את חמודה, את חמודה'. מרים עבדה ברפת עם אבי צבי. אני זוכרת אותה חולבת את הפרות בידיים, צועקת על הפרות בקול חזק, בעת שהעבירה אותן מרפת לרפת. נפגשתי עם מרים בשירת המקהלה – היא שרה כסופראן וקולה בולט, צלול ויפה. בבית 'רב-גיל' ישבה תמיד באותה פינה, שקטה וסגורה עם עצמה, אך שותפה בקבלת-השבת ובערבי-חג שאנו עורכים. אוהבת לשיר ולמחוא כפיים ומבקשת ממני לנגן בחליל. הצוות כיבד את רצונה בשיגרת חיים שהקלה עליה בהתמצאות בחיי היומיום. מרים, התרגלתי לדמותך היושבת ליד השולחן, עם תמונות בני משפחתך שאהבת, עם העבודות שעשית".

השארתי לי קשר עם בני המשפחה, מתים וחיים, שלא פגשתי, ועוד ילוו אותי לאורך ימים, ואת הסיפורים הנפלאים,

החיוך השובב, נצנוץ עיניך, קולך הקורא תגר על שחיתות חדשה שהתגלתה בחדרי הממשלה. את ההרגשה החמה והעמוקה כשטיילנו בקיבוץ שלך, כשהסתכלנו יחד על הגלבוץ שלך, וקטפנו אשכוליות בפרדס שלך.